

РЕАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Котовіч Є.І.

Науковий керівник – проф. каф. «Економічних систем і управління інноваційним розвитком», док. екон. наук Харічков С.К.

Питання створення сприятливих умов для збереження, розвитку й ефективного використання вітчизняного науково-технічного й інноваційного потенціалів, а також стимулювання інвестиційної активності в інноваційній сфері набувають особливої актуальності при формуванні засад для соціально-економічного розвитку України. Поняття «інноваційного потенціалу» економічної системи відображає комплексну характеристику суб'єкта–новатора на відзнаку від окремих характеристик його діяльності: виробничого, економічного, науково-технічного, кадрового потенціалу тощо. Інноваційний потенціал характеризує стан внутрішнього середовища організації, яке включає до себе об'єктивні та суб'єктивні фактори. Об'єкт-фактори – це «базові» параметри економічної системи, результат довгострокових тенденцій розвитку суб'єкту господарювання. Їх існування обумовлює внутрішні закони розвитку економічної системи. Суб'єкт-фактори – можна розглядати як результат особистих і колективних рішень на рівні фахівців та керівництва регіону. Обидві групи факторів є взаємопов'язаними, взаємнообумовлюють один одного і, в сукупності, складають інноваційний потенціал кожної конкретної економічної системи.

Основне завдання інноваційного потенціалу – генерувати та відтворювати в техніці, технологіях і виробництві досягнення науково-технічного й організаційного прогресу, забезпечувати їх прискорену реалізацію та розповсюдження. Від якості та мобілізації інноваційного потенціалу, його здібності до гнучкої переорієнтації, сприйняття нових ідей залежить динамізм розвитку країни. Інноваційний потенціал, що генерується та втілюється в техніці, технологіях і виробництві в Україні, найближчим часом повинен бути орієнтованим на: розробку та впровадження нових базових технологій, що дозволяють якісно поновити коло процесів і ресурсів, які використовують у виробництві ключових видів продукції і послуг; створення нового структуроутворюючого промислового ядра із передових наукомістких галузей і виробництв; підвищення інтегрованості структурної сопряженості і, в кінцевому рахунку, ефективності використання наявного ресурсного потенціалу економіки.